

Piispa emeritus Seppo Häkkisen puhe Karjalatalon 50-vuotisjuhlan rukoushetkessä 1.11.2024 Karjalatalossa Helsingissä

Karjalatalossa on alusta lähtien ollut ekumeeninen kappeli, kiitos paljolti Ravansaaren rukoushuoneyhdistykselle. Kappeli on vahva viesti. Se kertoo siitä, että hengellisyydellä on ollut ja on edelleen vahva sijansa karjalaisuudessa ja siten hengellisellä työllä Karjalan Liitossa. Leimallista sille on vahva ekumeenisuus. Hengellisyys on vuosikymmenten aikana rakentunut mutkattomaksi ja luonnolliseksi osaksi Liiton elämää.

Kappelin jokaisella esineellä on oma historiansa. Ne ovat saatu lahjoituksina ja kertovat karjalaisten rakkaudesta isiensä uskoa ja hengellistä perintöään kohtaan.

Tässä juhlahetkessä pysähdyn hetkeksi kahden kappeliin lahjoitetun esineen äärelle. Kappelin suunnittelun teologisena asiantuntijana toimi Helsingin yliopiston käytännöllisen teologian professori Martti Parvio. Hänen yhteyksiensä kautta alttarille saatiin Viipurin viimeisen luterilaisen piispan, sittemmin arkkipiispana toimineen Ilmari Salomiehen jäämistöstä kaunis krusifiksi. Salomies oli yksi edeltäjistäni ja vaikutti merkittäväällä tavalla karjalaisen heimon hoitamiseen ja tulevaisuuteen viime sotien kurimuksessa ja sen jälkeen.

Altтарin krusifiksi vie uskomme ytimeen. Ristiinnaulittu Kristus kertoo Jumalan pelastusteosta meidän ja koko ihmiskunnan puolesta. "Ave crux, spes unica, terve risti, ainoa toivo", sanoivat ensimmäiset kristityt. Risti on rakkauden ja toivon merkki. Sitä merkkiä karjalainen kansa on vuosisatojen aikana tarvinnut ja siihen turvautunut. Siinä on yhä edelleen meidän toivomme.

Karjalatalon kappeliin saatiin Helsingin ortodoksiselta seurakunnalta lahjaksi Irene Schützin tilaa varten maalaama suurikokoinen ikoni Jeesus Pantokrator (Kaikkivaltias). Kädessään oleva Raamatun teksti kuuluu: "Uuden käskyn minä annan teille, että rakastatte toisianne."

Altтарin krusifiksi ja ikoni kuuluvat yhteen. Jumalan rakkaus johtaa lähimmäisen rakastamiseen. Jeesuksen kehotus on selvä. Ilman toisesta huolehtimista ja välittämistä, ilman toisten auttamista ja tukemista eivät karjalaiset eikä kansamme olisi selviytynyt viime sotien kärsimyksistä ja menetyksistä.

Ikonin selkeä viesti on nykyaikana hyvin ajankohtainen. Vastakkainasettelun ja kovenevan ilmapiirin keskellä sekä maailmanlaajuisten kriisien ja ongelmien edessä kuulemme tämän kappelin alttarilta Jeesuksen sanat: "Uuden käskyn minä annan teille, että rakastatte toisianne." Se on kehotus meille itse kullekin niin yksityis- kuin yhteiselämäämme, koko yhteiskuntaamme ja maailmamme.

Hyvät juhlavieraat. Piispa Ilmari Salomies puhui muutama vuosi sodan jälkeen Laatokan-Karjalan heimopäivillä, että "kadotetun Karjalan miehellä ja naisella ei ole oikeutta vain menneeseen aikaan, vaan hänet on kutsuttu katsomaan tähän päivään ja tulevaisuuteen. Siksi ei myöskään juhlamme tarkoituksena ole kantaa katseitamme eteen yksin sitä Karjalaa, joka kerran oli, vaan edellä sen sitä Karjalaa, joka on ja joka tuleva on." (Karjala 5 – Laulun ja sanan maa, s 419).

Tänään tässä Karjalatalon juhlassa katsomme menneisyyteen. Kiitämme niistä, jotka ovat tämän talon rakentaneet ja sitä ylläpitäneet. Muistamme kiitollisena heidän työtään ja vaivannäköään meidän ja tulevien sukupolvien hyväksi. Samalla altтарin krusifiksi ja ikoni johtavat ajatuksemme tulevaisuuteen. Piispa Salomiehen sanoin "ei myöskään juhlamme tarkoituksena ole kantaa katseitamme eteen yksin sitä Karjalaa, joka kerran oli, vaan edellä sen sitä Karjalaa, joka on ja joka tuleva on". Krusifiksi muistuttaa Jumalan rakkaudesta meitä kohtaan ja ikoni tehtävästämme rakastaa toisiamme. Näiden varassa me voimme kulkea kohti tulevaisuutta ja pyytää Jumalan siunausta Karjalan Liitolle ja Karjalatalolle.